

Sogne, hvor Beboerne, som selv har ejet deres Kirketiende, har tænkt paa Kirkens Fremtid paa den Maade, at de har lagt rigeligt hen til dens Behov, medens der er andre Sogne, hvor Tienden maaske ogsaa er overgaaet i Ydernes Eje, men hvor de har taget en anden Beslutning og holdt igen paa Henlæggelserne. Det vil altsaa sige, at de Beboere, der som Tiendeejere og tillige Tiendeydere har vist Interesse for deres Kirkers fremtidige Vedligeholdelse og Drift, kan risikere at miste noget af den Kapital, som de, i alt Fald efter mit Syn, har haft Grund til at tro kun var henlagt til deres egen Kirkes fremtidige Vedligeholdelse og Drift. Derfor vil jeg advare imod, at man af en formuende Kirkes Ejendom eller Formue forlanger Tilskud, som ikke skal tilbagebetales. Jeg mener, at det skal kun være Laan, som jo ikke kan genere Kirken.

§ 22 omhandler de Kirker, hvis Tiende ejes af private, som ikke tillige er Tiendeydere, medens § 23 omhandler de Kirker, hvis Tiende er overgaaet i Tiendeydernes Eje, forinden Afløsning fandt Sted, og det Samejeforhold, som indtræder, naar vedkommende Tiendeydere, der tillige er Tiendeejere, ønsker at bevare deres Ejendomsret til Kirken i Fremtiden. Der oprettes da en Overenskomst mellem Tiendeejerne, som altsaa træder sammen for at bevare denne Ejendomsret. Denne Overenskomst er i mange Tilfælde tinglæst, og der er i den indført de Bestemmelser, som skal gælde for et saadant Samejeforhold. Nu staar der i denne Paragraf: „I alle Tilfælde, hvor Beslutning tages af Samejerne, træffes Afgørelsen, naar ikke andet er vedtaget i Overenskomsten, efter Stemmefforhold, beregnet efter Ejernes Andele i Samejet; dog kan et Mindretal, naar det finder sig brøstholdent ved den vedtagne Beslutning, altid indanke denne til Stiftsøvrigheden, hvis Afgørelse atter kan indbringes for Ministeriet“. Jeg synes, det bør paatales, at der her er kommet til at staa „Stiftsøvrigheden“ i Stedet for: Amtmanden og Provsten. Thi naar Overenskomsten er tinglæst, kan man saa ved i en ny Lov at vedtage denne Bestemmelse om, at det skal være Stiftsøvrigheden i Stedet for Amtmanden og Provsten, tilsidesætte den tinglæste Overenskomsts Bestemmelse? Desuden er det jo ogsaa blevet udtalt, at Stiftsøvrigheden har saa meget at bestille, at der kunde være Grund til at lade Amtmanden og Provsten fremdeles jone have det Arbejde og lade Biskoppen være fri. Det sorterer jo til

sidst under Kultusministeriet, hvis den Afgørelse, som træffes af Amtmanden og Provsten, ønskes appelleret.

Jeg haaber, at det eventuelle Udvalg vil tage Hensyn til disse Bemærkninger.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Moltesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Forslag til Lov om nogle midlertidige Bestemmelser vedrørende Folkekirkens Præsters Løgningsforhold.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Kirkers Bestyrelse m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3373).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Moltesen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det samme Udvalg, som det foregaaende Lovforslag er blevet henvist til.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Det er for sent at gaa til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Gennemførelse af Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909.